

[תיקון התשס"ה (מס' 2)]

בחוק זה -

"אדם המוגבל בצו" - אדם שלגביו ניתן צו מגביל;

"אסיר" - לרבות עצור;

"אסיר זר" - אסיר לפי צו מעצר או צו מאסר של מדינה אחרת;

"גביית ראיות" - גביית עדות או הצגת חפץ בבית משפט;

"הליך משפטי" - הליך בענין אזרחי או בענין פלילי;

"חוקר" - מי שנמנה עם רשות שלטונית ומוסמך ² לחקור על פי דין;

"חיפוש בגופו של חשוד" - "בדיקת דם" ו"חיפוש חיצוני" כהגדרתו בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), התשנ"ו-1996;

"חיפוש על גוף האדם" - כהגדרתו בסעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969;

"חפץ" - לרבות מסמך, כספים, חומר מחשב כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995, ובעל חיים; "מסמך משפטי" - כל אחד מאלה:

(1) מסמך של רשות שיפוטית או מטעמה;

(2) מסמך שהדין במקום עשייתו מחייב שיערך בידי בעל כהונה משפטית או שיימסר באמצעותו;

(3) מסמך שמסירתו באמצעות בעל כהונה משפטית מקנה לפי הדין במקום עשייתו יתר תוקף למסירת המסמך או לנאמר בו;

(4) לענין הליך פלילי - כתב בי-דין או הזמנה של חוקר;

"מסמך משפטי זר" - מסמך משפטי שנעשה במדינה אחרת;

"עבודה צבאית" - כמשמעותה בסעיף 541 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 (להלן - חוק השיפוט הצבאי);

"עבודת שירות" ו"שירות לתועלת הציבור" - כמשמעותם בסימן ב'1 ו-ד'1 לפרק ו' בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין);

"עבירה פסיקאלית" - עבירה על חוקי מס, מכל סוג שהוא, לרבות עבירה בקשר לפיקוח על מטבע;

"עבירה צבאית" - אחת מאלה:

(1) עבירה בקשר לשירות צבאי;

(2) עבירה שנדונה בפני ערכאה שיפוטית צבאית בלבד;

(3) עבירה לפי דיני הצבא שאינה עבירה לפי דיני העונשין;

"ענין פלילי" - חקירה, הליך פלילי, חילוט רכוש בהליך פלילי וחילוט רכוש בהליך אזרחי;

"פעולת חקירה" - פעולה הנעשית על ידי הרשות השלטונית המוסמכת לכך, לשם חקירת עבירה או מניעת עבירה, לשם קבלת צו חילוט רכוש או ביצוע צו חילוט רכוש כאמור בסימן 6 לפרק ג', והיא אחת מאלה:

(1) איסוף מידע;

- (2) תחקור וגביית הודעה;
- (3) חיפוש במקום, על גוף האדם או בגופו של חשוד;
- (4) תפיסת ראייה או חפץ ובדיקתם;
- (5) איתור אדם, רכוש או פעולה פיננסית, ומעקב אחריהם;
- (6) האזנת סתר;
- (7) כל פעולת חקירה אחרת, שהרשות מוסמכת לעשותה, למעט מעצר;
- "פעולה פיננסית" - לרבות פעולה בנקאית;
- "צו חילוט זר" - צו חילוט רכוש שנתנה רשות שיפוטית זרה, בין בהליך פלילי ובין בהליך אזרחי;
- "צו מגביל" - כל אחד מאלה:

- (1) רשיון לפי סעיף 28 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, או לפי סעיף 49 לחוק העונשין;
- (2) צו מבחן לפי כל דין;
- (3) החלטת בית משפט שהנידון יישא את עונש המאסר בעבודת שירות לפי סימן ב'1 לפרק ו' בחוק העונשין;
- (4) צו שירות לתועלת הציבור לפי סימן ד'1 לפרק ו' בחוק העונשין;
- (5) קביעת בית דין צבאי שהנידון יישא את עונשו בעבודה צבאית, לפי סעיף 541 לחוק השיפוט הצבאי;
- "רכוש" - מקרקעין, מיטלטלין, כספים וזכויות, לרבות תמורה כלשהי של רכוש כאמור וכל רכוש שצמח או שבא כתמורה מרווחי רכוש כאמור;
- "רשות שיפוטית זרה" - בית משפט או בית דין במדינה אחרת וכן רשות שלטונית אחרת המוסמכת לתת צו חילוט רכוש באותה מדינה.

פרק ב': הוראות כלליות

2. עזרה משפטית - מהותה

- (א) עזרה משפטית בין מדינת ישראל לבין מדינה אחרת (בחוק זה - עזרה משפטית) היא כל אחד מאלה: המצאת מסמכים, גביית ראיות, פעולות חיפוש ותפיסה, העברת ראיות ומסמכים אחרים, העברת אדם להעיד בהליך פלילי או לקחת חלק בפעולת חקירה, פעולת חקירה, העברת מידע, חילוט רכוש, מתן סעד משפטי, אימות מסמך ואישורו או ביצוע פעולה משפטית אחרת, הכל בקשר לענין אזרחי או לענין פלילי.
- (ב) עזרה משפטית לפי חוק זה אינה כוללת את אלה:
- (1) מעצר או הליך אחר, לקראת הסגרה;
- (2) ביצוע פסק דין, למעט ביצוע פסק דין כאמור בסימן 6 לפרק ג';
- (3) העברת אסירים לנשיאת עונשם.
- (ג) (1) הוראות חוק זה יחולו, בשינויים המחויבים, גם על עזרה משפטית בין מדינת ישראל לבין גוף שאינו מדינה ושהוא גוף מהגופים המפורטים בתוספת הראשונה;
- (2) בכל מקום שבו מדובר בחוק זה ב"מדינה אחרת" - גם גוף כאמור בפסקה (1) במשמע.
- (ד) אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מהסמכות לתת או לקבל עזרה משפטית לפי חוק אחר.

3. הרשות המוסמכת לקבל בקשה לעזרה משפטית וסמכויותיה

- (א) הרשות המוסמכת לקבל בקשה לעזרה משפטית ממדינה אחרת ולהחליט בה היא שר המשפטים (להלן - הרשות המוסמכת).
- (ב) הרשות המוסמכת רשאית לאשר ביצוע בקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת, לסרב לבקשה, לאשרה בחלקה,

לדחות את ביצועה או לעכבה, להתנות על ביצועה או לדחות את החלטתה עד לקבלת מידע או חומר נוסף בקשר לבקשה מהמדינה המבקשת.

(ג) שר המשפטים רשאי לאצול את סמכותו לפי סעיף זה, למעט הסמכות לסרב לבקשה מטעם מדינה אחרת, לעובד ציבור, בהסכמתו של השר הממונה על אותו עובד ציבור; הודעה על אצילת סמכות תפורסם ברשומות.

4. בקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת

(א) הרשות המוסמכת תדון בבקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת אם נתמלאו אלה:

(1) הבקשה הוגשה מטעם הרשות שנקבעה באותה מדינה כרשות מוסמכת לעניני עזרה משפטית (בחוק

זה - רשות מוסמכת זרה);

(2) הודעה על קביעה כאמור נמסרה לרשות המוסמכת בישראל מטעם הרשות המוסמכת הזרה.

(ב) היתה הבקשה מטעם גוף מהגופים המנויים בתוספת הראשונה - הבקשה תוגש על ידי גורם מוסמך מטעמו.

(ג) הרשות המוסמכת תדון בבקשה לעזרה משפטית בקשר לענין פלילי אם בבקשה מפורטים גם אלה:

(1) סוג ההליך שבשלו מתבקשת העזרה;

(2) העובדות המהוות תשתית לחשד לביצוע העבירה נושא אותה בקשה והקשר שבין עובדות אלה לעזרה

המבוקשת.

(ד) היתה הבקשה בקשר למניעת עבירה - לא תדון הרשות המוסמכת בבקשה אלא אם כן הוכח הקשר שבין העזרה

המתבקשת לבין העובדות המהוות תשתית לבקשה.

5. סירוב לבקשה

(א) שר המשפטים רשאי לסרב לבקשה אם התקיים אחד מאלה:

(1) הפעולה עלולה לפגוע בריבונותה של מדינת ישראל, בבטחונה, בתקנת הציבור, בשלום הציבור או

בבטחונו, או בענין חיוני אחר של המדינה;

(2) הבקשה לעזרה משפטית היא בשל עבירה בעלת אופי מדיני או בשל עבירה אחרת הקשורה לעבירה

בעלת אופי מדיני;

(3) הבקשה לעזרה משפטית קשורה להליך שמטרתו לפגוע באדם בשל דעותיו הפוליטיות או בשל מוצאו,

או בשל השתייכותו לגזע, לאום, דת, מין או קבוצה חברתית מסוימים;

(4) הבקשה לעזרה משפטית היא בשל עבירה צבאית או בשל עבירה פיסקאלית;

(5) הבקשה לעזרה משפטית היא בענין פלילי ולא ניתן, על פי הדין בישראל, לבצע פעולה הדומה לפעולה

המבוקשת;

(6) המדינה המבקשת נמנעת מלבצע פעולות דומות לבקשת מדינת ישראל או אזרח ישראלי, או אינה

מעניקה להם הקלות כהקלות המוענקות לפי חוק זה;

(7) עשיית הפעולה כרוכה בנטל בלתי סביר על המדינה.

(ב) סירוב שר המשפטים לבקשת העזרה המשפטית או לעשיית פעולה על פיה, יודיע למדינה המבקשת את עילות הסירוב.

דחיית מועד ביצוע בקשה לעזרה משפטית או עיכוב ביצועה

6.

(א) (1) הרשות המוסמכת רשאית לדחות את מועד עשייתה של פעולה לעזרה משפטית אם עשייתה

עלולה -

(א) להפריע לניהול ענין פלילי תלוי ועומד;

(ב) לפגוע פגיעה בלתי סבירה בהליך שיפוטי אחר;

(2) החליטה הרשות המוסמכת לדחות את מועד עשייתה של פעולה לעזרה משפטית כאמור בפסקה (1) תימסר על כך הודעה למדינה המבקשת, תוך ציון המועד המשוער שבו ניתן יהיה לבצע את הפעולה, והפעולה לא תיעשה אלא אם כן הודיעה המדינה המבקשת שהיא מעוניינת בעשייתה במועד שנקבע.

(ב) מצאה הרשות המוסמכת כי התשתית הראייתית לבקשת העזרה המשפטית בענין פלילי אינה מאפשרת, על פי הדין בישראל, ביצוע פעולה הדומה לפעולה המבוקשת, רשאית הרשות המוסמכת לעכב את עשיית הפעולה עד להשלמת התשתית הראייתית; החליטה הרשות המוסמכת לעכב את עשיית הפעולה, תימסר על כך הודעה למדינה המבקשת והפעולה לא תיעשה עד להשלמת התשתית הראייתית.

(ג) בית המשפט רשאי לדחות את מועד עשייתה של פעולה לעזרה משפטית בענין פלילי או לעכב את עשייתה, אם התקיימו הנסיבות המפורטות בסעיפים קטנים (א) או (ב).

7. ביצוע בקשה לעזרה משפטית

אשרה הרשות המוסמכת בקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת, תעביר את הבקשה לביצוע כפי שנקבע בחוק זה, ואת תוצאות הביצוע תעביר למדינה המבקשת; לא ניתן היה לבצע את הבקשה - תמסור הרשות המוסמכת הודעה מנומקת על כך למדינה המבקשת.

8. כפיפות להוראות הדין

(א) פעולה בישראל על פי בקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת, תיעשה בדרך שנעשית פעולה מסוגה בישראל, ויחולו עליה הוראות הדין החלות בישראל על פעולה מסוגה, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק זה או על פי.

(ב) לא תיעשה פעולה בישראל על פי בקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת, אלא אם כן הפעולה מותרת על פי הדין בישראל.

(ג) הפעולה המבוקשת תיעשה בדרך התואמת את בקשתה של המדינה המבקשת, כל עוד מותרת הפעולה על פי הדין בישראל.

(ד) היתה הפעולה המבוקשת בקשר לענין פלילי יחולו הוראות חוק זה כאילו העבירה שלגביה מבקשים את הפעולה נעשתה בישראל.

9. סמכות בית משפט ורשות שלטונית

(א) בית המשפט המוסמך לעשות פעולה לפי חוק זה, הוא בית משפט השלום, וזאת גם אם הפעולה המבוקשת אינה בתחום סמכויותיו, אלא אם כן נאמר בחוק זה אחרת.

(ב) הסמכות לעשות כל פעולה הנדרשת לפי חוק זה לשם מתן עזרה משפטית למדינה אחרת נתונה לכל רשות שלטונית, כשהפעולה היא מסוג הפעולות שהיא מוסמכת לעשותן; לא תיעשה כל פעולה על ידי רשות שלטונית לשם מתן עזרה משפטית למדינה אחרת, שהיא מסוג הפעולות שהרשות אינה מוסמכת לעשותן לפי הדין בישראל.

10. שימוש ייחודי בראיות

לא יועברו ראיות או מידע שהושגו בישראל לפי בקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת, בקשר לענין פלילי, אלא לאחר שקיבלה הרשות המוסמכת הבטחה של המדינה המבקשת, שהראיות והמידע ישמשו רק בענין הפלילי שבשלו הם נתבקשו וכי לא ייעשה בהם שימוש אחר, אלא על פי אישור מראש של הרשות המוסמכת בישראל.

11. שמירת סודיות

(א) הרשות המוסמכת תשמור על סודיות בקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת בענין פלילי ועל סודיות תוצאותיה, אם

נתבקשה לעשות זאת ובכפוף להוראות הדין בישראל.

(ב) לא ניתן לבצע את הבקשה תוך שמירה על סודיות, תודיע זאת הרשות המוסמכת למדינה המבקשת והבקשה לא תבוצע אלא באישורה של אותה מדינה; לענין זה, "בקשה לעזרה משפטית" - לרבות תוכנה או מידע לגביה, וכן המסמכים והמידע המצורפים לה.

(ג) הרשות המוסמכת רשאית להתנות את ההעברה של ראיות או של מידע בקשר לענין פלילי, בקבלת התחייבות מספקת מהמדינה המבקשת שהיא תחיל לגביהם את הוראות הסודיות החלות באותה מדינה לגבי ראיות או מידע מסוגם, לרבות בענין הגנה על פרטיותו של צד שלישי, ששמו או עינו מעורב בראיות או במידע המועברים.

12. הוראות סודיות שבדין

(א) הרשות המוסמכת רשאית, לשם ביצוע הוראות חוק זה, להורות שיועבר מידע למדינה אחרת בענין פלילי, אם רשות בישראל, מסוגה של הרשות במדינה המבקשת לקבל את המידע, היתה רשאית לקבל מידע כאמור.

(ב) בכפוף להוראות חוק זה, יחולו הוראות סעיף קטן (א), על אף הוראות כל דין בענין סודיות מידע או הגבלה על מסירת מידע.

13. תוקפן של תקנות בענין הסכמים בין-לאומיים מסוימים

סימן 1: המצאת מסמכים

נקבעו בהסכם בין-לאומי שמדינת ישראל צד לו, הוראות בענינים המפורטים להלן והותקנו תקנות לביצוען, יהיה להן תוקף של דין על אף האמור בחוק זה או בכל חוק אחר:

(1) המצאת מסמכים, הוכחת תוכנם, אימותם ואישורם;

(2) גביית עדות, הצגה מסמכים;

(3) אורך התקופה הקבועה בסעיף 26(א)(1) סיפה;

(4) מתן סעד משפטי, ללא תשלום, לאזרחים של מדינות אחרות או לתושביהן;

(5) פטור מאגרות בית משפט, ממס בולים ומתשלומים אחרים בשל פעולות המבוצעות מכוח חוק זה או הכרוכות באכיפת פסקי דין חוץ;

(6) פטור לאזרחים של מדינות אחרות או לתושביהן ממתן ערובה לכושר פירעון, בתובענות, בערעורים ובבקשות לאכיפת פסקי דין חוץ.

פרק ג': סוגי פעולות עזרה משפטית

סימן 1: המצאת מסמכים

14. המצאת מסמך משפטי זר בישראל

סימן 2: גביית ראיות

(א) הרשות המוסמכת רשאית להמציא בישראל מסמך משפטי זר; כן רשאית היא, בכפוף לתנאים שתקבע לענין זה, לאשר למדינה המבקשת להמציא ישירות לנמען מסמך משפטי.

(ב) מסמך משפטי זר בקשר להליך פלילי יומצא בצירוף הודעה המפרטת את כל אלה:

(1) כי המצאת המסמך אינה יוצרת חבות על פי דיני מדינת ישראל להיענות לאמור במסמך; ואולם ייתכן שלהמצאה יש השלכות משפטיות במדינה שביקשה את ההמצאה;

(2) כי אם המסמך שהומצא הוא הזמנה לחקירה, למשפט או למתן עדות במדינה האחרת, יכול שהזכויות והחסינויות העומדות לנמען לפי דיני מדינת ישראל כנחקר, כנאשם או כעד, לא יעמדו לו כלל במדינה האחרת

או שלא יעמדו לו באותה מידה שהן קיימות לפי הדין בישראל.

סימן 2: גביית ראיות

15. בקשה לגביית ראיות בישראל

לבקשה מדינה אחרת רשאית הרשות המוסמכת לבקש מבית המשפט לתת צו לגביית ראיות; היתה הבקשה להצגת חפץ ולהעברתו למדינה אחרת, תפרט הרשות המוסמכת אם היא מוותרת על החזרת החפץ לישראל.

16. הסמכה לגביית ראיות

(א) הוגשה בקשה לגביית ראיות, רשאי בית המשפט להורות שהראיות ייגבו בפניו או בפני רשם.
(ב) היתה הבקשה לגביית ראיות בקשר לענין אזרחי, רשאי בית המשפט, מנימוקים שיפרט, להורות שהראיות לא ייגבו בפניו או בפני רשם אלא בפני מי שרשום כעורך דין לפי חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961 (להלן - חוק לשכת עורכי הדין), ועסק, ברציפות או במצטבר, חמש שנים לפחות, במקצוע עריכת הדין, מהן לפחות שנתיים בארץ; על גביית הראיות יחולו הוראות סימן זה, בשינויים המחויבים.

17. זכות ייצוג

בהליך לפי סימן זה רשאי להופיע בפני בית המשפט ולשאל שאלות גם מי שאינו רשום כעורך דין לפי חוק לשכת עורכי הדין, ובלבד שהוכיח, להנחת דעתו של בית המשפט, שהוא מוסמך לחקור עד מטעם בעל הדין או לייצג בעל דין במדינה המבקשת את גביית הראיות, על פי הדין באותה מדינה.

18. גביית הראיות

(א) הוזמן אדם על ידי בית המשפט לשם גביית ראיות, תחול עליו כל חובה החלה על עד שהוזמן להעיד לפני בית המשפט בישראל ותהיה לו כל זכות שיש לעד כאמור.
(ב) היתה גביית הראיות קשורה לענין פלילי, רשאי בית המשפט לאפשר לאדם, שבקשר אליו מתנהל ההליך, או לבא-כוחו, וכן לנציג המדינה המבקשת, להיות נוכחים בזמן גביית הראיות, לטעון בפני בית המשפט ולהציג שאלות לעד.
(ג) בית המשפט רשאי, לבקשת צד או נציג של המדינה המבקשת, להורות כי גביית הראיות תתנהל שלא על פי סדרי הדין או דיני הראיות החלים במשפטים מאותו סוג.
(ד) בית המשפט ירשום בפרוטוקול את השאלות שנשאלו בזמן גביית הראיות ואת תשובות הנשאל; לענין בקשה להצגת חפץ - ירשום בית המשפט כל דיון הקשור בהצגה.

19. צו להעברת חפץ או תחליפו למדינה אחרת

(א) בית המשפט הדן בבקשה להציג חפץ רשאי להורות על העברתו של העתק, תצלום או תחליף אחר של החפץ (בסימן זה - תחליף של חפץ) למדינה המבקשת (בסימן זה - צו להעברת תחליף של חפץ); נתן בית המשפט צו כאמור יאשר בחתימת ידו ובחותמתו את נכונותם של ההעתק, התצלום או התחליף האחר של החפץ.
(ב) נדרשה בבקשה העברתו של החפץ ולא של תחליפו, רשאי בית המשפט להורות על העברתו, בהתאם לדין בישראל (בסימן זה - צו להעברת חפץ); צו כאמור יינתן לאחר שבית המשפט שמע את הטענות של כל הטוען לזכות בחפץ, אם הוא ידוע.
(ג) הוצג חפץ על ידי רשות שלטונית המבצעת פעולות חקירה, יוזמן לדיון לפי סעיף זה גם האדם שממנו נלקח החפץ, וכן כל מי שטוען לזכות בו, אם הוא ידוע.
(ד) בית המשפט שנתן צו לפי סעיף זה יקבע בצו את מטרת ההעברה, בציון פרטי ההליך שלגביו התבקש החפץ, ובלבד שאם נתן צו להעברת חפץ יקבע בו גם את תנאי ההעברה, לרבות שמירתו של החפץ ומועד החזרתו למי שיקבע בצו.

(ה) הועבר למדינה המבקשת תחליף של חפץ לא תתבקש החזרתו אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת; הועבר למדינה המבקשת החפץ, רשאי בית המשפט להורות שאין להחזירו, הכל על פי הדין בישראל.
(ו) החליט בית המשפט שלא לתת צו להעברת חפץ, יקבע בהחלטתו למי יימסר החפץ, הכל על פי הדין בישראל; בית המשפט ימסור הודעה על כך לרשות המוסמכת.

20. העברת הראיות למדינה המבקשת

(א) בית המשפט שגבה ראיות לפי סימן זה יעביר לרשות המוסמכת -

(1) העתק מאושר על ידו של הפרוטוקול שערך;

(2) עותק של הצו שנתן לגבי חפץ או תחליף של חפץ;

(3) את החפץ או את תחליפו - אם ציוה להעבירו למדינה המבקשת.

(ב) הרשות המוסמכת תודיע למדינה המבקשת את המועד להחזרת החפץ, אם יש להחזירו, וכל תנאי להעברתו, כפי שקבע בית המשפט; הרשות המוסמכת רשאית להשהות את העברתו של החפץ עד לקבלת התחייבות מטעם המדינה המבקשת לקיום תנאי כאמור.

21. החזרת החפץ וחזקת תקינות

סימן 3: העברת אדם למדינה אחרת לעדות או לסיוע בחקירה

(א) הוחזר החפץ, תחזיר אותו הרשות המוסמכת למי שממנו נלקח או תעשה בו כפי שקבע בית המשפט.

(ב) חפץ שהועבר למדינה אחרת לפי סימן זה והוחזר לישראל, חזקה שהוחזר במצבו לפני ההעברה; הטוען אחרת, עליו הראיה.

(ג) נגרם נזק לחפץ עקב העברתו למדינה המבקשת, רשאי בית המשפט להורות על פיצוי הניזוק מאוצר המדינה.

סימן 3: העברת אדם למדינה אחרת לעדות או לסיוע בחקירה

22. התייצבות של אדם במדינה אחרת

ביקשה מדינה אחרת כי אדם הנמצא בישראל יתייצב בהליך משפטי המתנהל באותה מדינה לשם מתן עדות, זיהוי או עימות, או כדי לקחת חלק בפעולת חקירה אחרת, רשאית הרשות המוסמכת לפעול למילוי הבקשה אם התקיימו כל אלה:

(1) ההתייצבות מתבקשת בקשר לענין פלילי;

(2) האדם הסכים להתייצב במדינה המבקשת לשם הפעולות המפורטות בבקשתה;

(3) היתה הבקשה לענין התייצבותו של אדם בקשר לעיסוקו הצבאי או הבטחוני - ניתנה הסכמתו של שר

הבטחון או מי שהוא הסמיך לכך;

(4) המדינה המבקשת נתנה התחייבויות מספיקות בענינים המפורטים בסעיף 26.

23. העברת אסיר או אדם המוגבל בצו למדינה אחרת

(א) ביקשה מדינה אחרת התייצבותו של אדם בקשר לענין פלילי, והאדם המוזמן הוא אסיר, רשאית הרשות המוסמכת, אם התמלאו התנאים שבסעיף 22, לבקש מבית משפט לאשר את התייצבותו במדינה המבקשת, לתקופה ובתנאים שיקבע; היה המוזמן אדם מוגבל בצו, רשאית הרשות המוסמכת לאשר את התייצבותו במדינה האחרת לאחר תיאום עם הרשות הממונה על ביצועו של הצו המגביל.

(ב) בית המשפט או הרשות המוסמכת, לפי הענין, יקבעו בהחלטתם את תקופת שהותו מחוץ לישראל של מי שמוזמן לפי סעיף זה, בהתחשב בזמן הדרוש להעברתו למדינה המבקשת ולהחזרתו ממנה, וכן לעשיית הפעולות שבשלהן הוזמן אותו אדם, ובלבד שתקופה זו לא תעלה על שישה חודשים.

(ג) בית המשפט או הרשות המוסמכת, לפי הענין, רשאים להאריך את שהותו של אותו אדם לתקופות נוספות מפעם לפעם, ובלבד שסך כל התקופות הנוספות לא יעלה על שישה חודשים, והכל אם אותו אדם הסכים לכך.

(ד) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה תהיה אסמכתה חוקית להוצאתו של אסיר ממקום כליאתו בישראל ולשמירתו במשמורת חוקית במשך כל התקופה שהוא נמצא מחוץ למקום כליאתו בישראל; החלטת הרשות המוסמכת תשמש אסמכתה ליציאתו מישראל של אדם מוגבל בצו ולהארכת הצו כאמור בסעיף קטן (ז).

(ה) תקופה שאסיר נמצא במשמורת מחוץ למקום כליאתו בישראל בשל בקשה של מדינה אחרת, רואים אותה לכל דבר וענין כתקופה שהאסיר נמצא במשמורת חוקית בישראל, והוראות כל דין בישראל בקשר למשמורת חוקית יחולו עליו.

(ו) תקופה שאסיר ברשיון או אדם במבחן נמצא מחוץ לישראל לפי סעיף זה, תיחשב, לכל דבר וענין, כתקופה שהוא נמצא ברשיון או במבחן בישראל והוראות כל דין בישראל בקשר להפרת רשיון או מבחן יחולו עליו, אף אם ההפרה היתה מחוץ לישראל; נמנע מאדם למלא אחרי תנאי הרשיון או צו המבחן בשל שהותו מחוץ לישראל, לא תהווה ההימנעות הפרת הרשיון או צו המבחן.

(ז) (1) תקופה שאדם המחויב בעבודת שירות או בעבודה צבאית, נמצא מחוץ לישראל לפי הוראות סעיף זה, לא תובא בחשבון התקופה שבה עליו לבצע עבודות אלה.

(2) תקופה שאדם המוגבל בצו שירות לתועלת הציבור נמצא מחוץ לישראל לפי הוראות סעיף זה, לא תיחשב כתקופת ביצוע הצו ולא תובא בחשבון התקופה שבה עליו לסיים את ביצוע הצו.

(3) הפסקת עבודת השירות או העבודה הצבאית או השירות לתועלת הציבור, עקב הימצאותו של האדם מחוץ לישראל כאמור בפסקאות (1) או (2), לא תהווה הפרה של הצו המגביל; הופר הצו המגביל מסיבה אחרת, יחולו על ההפרה הוראות הדין בישראל.

(4) לענין סעיף קטן זה, "צו מגביל" - כאמור בפסקאות (3) עד (5) להגדרה צו מגביל בסעיף 1.

24. הסכמת האדם

(א) הסכמתו של אדם להעברתו למדינה אחרת לפי סימן זה תינתן בכתב.

(ב) היה האדם קטין, פסול דין או לקוי בכושרו השכלי, תינתן ההסכמה על ידי אפוטרופוס; לא היה לאדם אפוטרופוס תינתן ההסכמה על ידי בית המשפט.

(ג) בטרם יאשר בית המשפט את העברתו של אסיר למדינה אחרת לפי סימן זה, יובא האסיר בפניו ובית המשפט יסביר לו את זכותו שלא להסכים להעברתו.

(ד) בטרם תאשר הרשות המוסמכת את התייצבותו במדינה אחרת של אדם המוגבל בצו מגביל, יובא האדם בפניה והרשות תסביר לו את זכותו שלא להסכים להתייצב במדינה המבקשת וכן את המשמעות המשפטית של התייצבותו, כאמור בסעיף 23(ו) ו-(ז), לפי הענין.

25. שחרור אסיר

הועבר אסיר למדינה אחרת לפי סימן זה ובטרם הוחזר לישראל קמה חובה לשחררו לפי דיני ישראל, תודיע מיד הרשות המוסמכת על כך למדינה המבקשת, תבקש את שחרורו המיידית ותדאג שהמדינה המבקשת תעשה כל דבר הדרוש לפי הענין, לרבות תשלומים כאמור בסעיף 26(4).

26. התחייבויות של המדינה המבקשת

(א) התחייבויות המדינה המבקשת לפי סעיף 22(4) יהיו בענינים אלה:

(1) המוזמן להעיד בהליך משפטי או לעזור בחקירה (בסעיף זה - המוזמן) -

(א) לא יחקר, לא יועמד לדין, לא ייעצר, לא ייאסר, לא יענש ולא תוגבל חירותו בדרך כלשהי, בשל מעשה

או מחדל שקדמו לכניסתו לשטח השיפוט של המדינה המבקשת בעקבות בקשה לפי סימן זה;

(ב) לא יחויב להעיד אלא בהליך משפטי שבשלו הוזמן ולא יחויב לעזור אלא בחקירה שבשלה הוזמן;

אלא אם כן עזב את המדינה המבקשת וחזר אליה מרצונו, או שעברו שלושים ימים מהיום שבו קיבל הודעה רשמית מהמדינה המבקשת שנוכחותו אינה דרושה עוד, והוא יכול היה לעזוב את המדינה המבקשת, אולם בחר להישאר באותה מדינה;

(2) במוזמן שהוא אסיר - החזקתו במשמורת, בתנאים דומים ככל האפשר לאלה שבהם היה נתון בישראל, במשך כל התקופה שהאסיר נמצא בתחומה של המדינה המבקשת; והוא - אם לא הודיעה הרשות המוסמכת שיש לשחרר את האסיר;

(3) החזרתו ללא דיחוי לישראל של מוזמן לפי סעיף 23, בהתאם להסדרים שייקבעו עם הרשות המוסמכת, כשנוכחותו אינה דרושה עוד;

(4) תשלום הוצאות הנסיעה והמחיה של מוזמן לפי סעיפים 22 או 23, לרבות הוצאות רפואיות וכל הוצאה אחרת שתידרש לפי שיקול דעתה של הרשות המוסמכת, במשך התקופה שבה המוזמן כאמור נמצא מחוץ לישראל;

(5) כל התחייבות אחרת הנראית לרשות המוסמכת כדרושה בנסיבות הענין.

(ב) לא שילמה המדינה המבקשת למוזמן את ההוצאות האמורות בסעיף זה, ישולמו הוצאות אלה מאוצר המדינה.

27. מעבר אסיר זר דרך ישראל והעברת אסיר לישראל

סימן 4: פעולות חקירה

(א) הרשות המוסמכת רשאית, לאחר התייעצות עם שר הפנים, לאשר למדינה אחרת להעביר דרך ישראל אסיר המועבר למדינה שלישית בעקבות בקשה לעזרה משפטית.

(ב) אישורה הרשות המוסמכת מעבר אסיר, יהיה אישורה אסמכתה חוקית לשמירתו במשמורת בישראל בתקופת המעבר ודיני מדינת ישראל יחולו עליו לענין זה, לרבות הוראות סעיף 50(ב).

(ג) אסיר שהועבר לישראל לפי בקשתה של מדינה אחרת כדי לקחת חלק בביצוע בקשת אותה מדינה, יחולו עליו הוראות סימן זה, בשינויים המחויבים.

(ד) עבר אסיר כאמור בסעיף קטן (א) בשמי מדינת ישראל, ללא תחנת ביניים בישראל, אינו טעון אישור.

סימן 4: פעולות חקירה

28. בקשה של מדינה אחרת לבצע פעולות חקירה

(א) החליטה הרשות המוסמכת לאשר בקשה של מדינה אחרת לעשיית פעולת חקירה תועבר הבקשה לביצוע למי שמוסמך בישראל לעשות פעולה מהסוג המבוקש.

(ב) הרשות המוסמכת רשאית לקבוע שתוצאות הפעולה או כל דבר אחר הקשור אליה יועברו ישירות למדינה המבקשת בידי מי שעשה את הפעולה; הרשות רשאית בכל עת לחזור בה מהחלטתה לפי סעיף קטן זה.

(ג) לא ניתן היה לעשות את הפעולה המבוקשת, תועבר הודעה על כך לרשות המוסמכת או למדינה המבקשת, בפירוט הסיבות שמנעו את עשייתה.

(ד) נדרש צו שיפוטי לעשיית פעולה מהסוג המבוקש, על פי דיני מדינת ישראל, לא תיעשה הפעולה אלא על פי צו כאמור.

29. בקשה לבצע חיפוש ותפיסה בישראל

(א) הגישה מדינה אחרת בקשה לגילוי ראיה או חפץ, או לתפיסתם ולהעברתם אליה לצורך ענין פלילי באותה מדינה, רשאית הרשות המוסמכת, לשם גילוי הראיה או החפץ, לבקש מבית המשפט לתת צו להצגת החפץ, או לחיפוש במקום מסוים, או

על גופו של אדם או בגופו של חשוד, וכן לתת צו לתפוס את הראיה או החפץ ולהעבירם כמבוקש; לבקשה לבית המשפט יצורפו העתק הבקשה של המדינה המבקשת וכל חומר או מידע הקשורים אליה.
(ב) על בקשה לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 11(א) ובית המשפט ידון בה בדלתיים סגורות.

30. דיון בקשר להעברת חפץ

נתפס חפץ, רשאית הרשות המוסמכת להגיש בקשה לבית המשפט לאשר את העברתו למדינה המבקשת; לדיון בבקשה יוזמן האדם שממנו נלקח החפץ וכן כל מי שטוען לזכות בו, אם הוא ידוע; הוראות סעיפים 19 עד 21 יחולו לענין האמור בסעיף זה.

31. האזנת סתר

סימן 5: העברת מידע

(א) ביקשה מדינה אחרת לבצע האזנת סתר בקשר לענין פלילי המתנהל באותה מדינה, רשאית הרשות המוסמכת לבקש צו מבית משפט מחוזי לענין זה בהתאם להוראות חוק האזנת סתר, התשל"ט-1979.

(ב) לא תבקש הרשות המוסמכת צו להאזנת סתר אלא בקשר לאחד מאלה:

- (1) עבירה שלפי דיני המדינה המבקשת דינה מאסר העולה על שלוש שנים;
- (2) עבירה שאילו נעברה בישראל היה ניתן להתיר בשלה האזנת סתר;
- (3) לחילוט רכוש כאמור בסימן 6.

סימן 5: העברת מידע

32. בקשת מידע של מדינה אחרת

סימן 6: חילוט רכוש

(א) ביקשה מדינה אחרת לקבל מידע בקשר לענין פלילי באותה מדינה, המידע נמצא בידי רשות ציבורית בישראל, והמידע הוא מסוג מידע שניתן להעביר לרשות ציבורית אחרת בישראל, רשאית הרשות המוסמכת להורות שהמידע יועבר למטרה זו.

(ב) העברת מידע כאמור בסעיף קטן (א) יכול שתהא גם לפי יוזמה של הרשות המוסמכת.

סימן 6: חילוט רכוש

33. בקשה של מדינה אחרת לאכוף צו חילוט זר

(תיקון התשע"ב)

(א) הרשות המוסמכת רשאית, לבקשת מדינה אחרת, לפנות לבית המשפט ולבקש אכיפתו של צו חילוט זר של רכוש הנמצא בישראל אם נתקיימו כל אלה:

- (1) הצו ניתן בשל עבירה, שאילו נדונה בישראל היתה מהווה אחת העבירות המנויות בתוספת השניה (להלן בסימן זה - העבירה);
- (2) מצאה הרשות כי הרכוש שלגביו ניתן צו החילוט הזר שימש או נועד לשמש אמצעי לביצוע העבירה או אמצעי כדי לאפשר את ביצוע העבירה, הושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה, כתוצאה מביצוע העבירה או שנעברה בו עבירה על חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

(ב) החליטה הרשות המוסמכת שנתקיים ברכוש שלגביו ניתן צו החילוט הזר, התנאי המפורט בסעיף קטן (א), תעביר את הבקשה לפרקליט מחוז כדי שיבדוק אם הראיות שעל פיהן ניתן צו החילוט הזר היו מספיקות לפי הדין בישראל למתן צו

חילוט, ואם כן, יגיש בקשה לבית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו נמצא הרכוש או חלק ממנו כדי ליתן צו לאכיפת צו החילוט הזר.

(ג) מצא פרקליט מחוז שהראיות אינן מספיקות לפי הדין בישראל למתן צו חילוט, יודיע זאת לרשות המוסמכת.

34. צו לאכיפת צו חילוט זר

(א) נוכח בית המשפט שנתקיימו בצו החילוט הזר התנאים המפורטים בסעיף 33(א) ו-(ב), רשאי הוא לצוות על אכיפתו של צו חילוט זר (להלן - צו אכיפה) ומשציווה כן רואים את צו החילוט הזר, לכל דבר וענין, כאילו ניתן בישראל.

(ב) בית המשפט הדין בבקשה לאכיפתו של צו חילוט זר שניתן לאחר הרשעתו של אדם, רשאי להסתמך, בשינויים המחויבים, על חזקת הבעלות הקבועה בסעיף 31(6) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים המסוכנים), לגבי רכושו של הנידון.

(ג) החליט בית המשפט שאין מקום לאכוף את צו החילוט הזר, תובא החלטתו המנומקת לידיעת הרשות המוסמכת.

35. סייגים לחילוט רכוש

(תיקון התשס"ט)

(א) בית המשפט לא ייתן צו אכיפה אלא לאחר שנתן למי שטוען לזכות ברכוש, אם הוא ידוע, הזדמנות להשמיע את טענותיו.

(ב) בית המשפט לא ייתן צו אכיפה אם הוכיח מי שטוען לזכות ברכוש כי הרכוש שימש בעבירה ללא ידיעתו או שלא בהסכמתו, או שרכש את זכותו ברכוש בתמורה ובתום לב ומבלי שיכול היה לדעת כי הוא שימש או הושג בעבירה.

(ג) בית המשפט לא ייתן צו אכיפה אלא אם כן נוכח שלבעל הרכוש ולבני משפחתו הגרים עמו יהיו אמצעי מחיה סבירים ומקום מגורים סביר.

(ד) בית המשפט לא יצווה על חילוטם של מיטלטלין שאינם ניתנים לעיקול לפי פסקאות (1) עד (6) לסעיף 22(א) לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967.

36. ביטול חילוט

(א) מי שטוען לזכות ברכוש שחולט לפי חוק זה (להלן - המבקש), ולא הוזמן להשמיע את טענותיו לענין צו אכיפה, רשאי לבקש מאת בית המשפט שנתן את הצו - לבטל את הצו.

(ב) בקשה לביטול צו אכיפה תוגש בתוך שנתיים מיום מתן הצו או בתוך מועד מאוחר יותר שיקבע בית המשפט, אם ראה שמן הצדק לעשות כן.

(ג) ביטול בית המשפט את צו האכיפה, יצווה על החזרת הרכוש למבקש או על תשלום תמורתו מאוצר המדינה אם לא ניתן להחזיר את הרכוש או אם הסכים המבקש לקבל את תמורתו; ציווה בית המשפט על תשלום תמורת הרכוש, יקבע בצו את סכום התשלום בהתאם לערכו של הרכוש בשוק החופשי ביום מתן צו האכיפה או ביום מתן צו התשלום, לפי הגבוה שבהם; צו התשלום יינתן לא יאוחר משישה חודשים מיום שהחליט בית המשפט לבטל את צו האכיפה.

(ד) ביטול בית המשפט את צו האכיפה, רשאי הוא לצוות על תשלום דמי שימוש ברכוש בשל התקופה שהרכוש נלקח מהמבקש; וכן על תשלום פיצוי בשל נזק או פחת שנגרם לרכוש באותה תקופה.

(ה) צו להחזרת הרכוש או צו התשלום יבוצעו בהקדם האפשרי ולא יאוחר משישים ימים מיום נתינתם.

37. חילוט רכוש אחר

נתן בית המשפט צו אכיפה, והרכוש הועבר לקונה בתום לב או שהוברח או שפוחת ערכו במעשה או במחדל של מי שנגדו ניתן הצו, או שעורב ברכוש אחר ולא ניתן לחלקו בלא קושי, רשאי בית המשפט לצוות על חילוט רכוש אחר של אותו אדם, השווה בערכו לרכוש שעל חילוטו הורה בצו האכיפה; בית המשפט רשאי לתת צו, כאמור, לפי בקשת האדם שנגדו ניתן הצו.

ערעור של מי שטוען לזכות ברכוש שחולט לפי חוק זה יהיה בדרך שמערערים על החלטה בענין אזרחי.

39. בקשה של מדינה אחרת לסעדים זמניים

(תיקון התשע"א)

(א) ביקשה מדינה אחרת שיינתן סעד זמני להבטחתו של רכוש הנמצא בישראל, שבקשר אליו מתקיים או אמור להתקיים הליך משפטי בפני רשות שיפוטית זרה, בשל מעשה שאילו נעשה בישראל היה מהווה אחת העבירות המנויות בתוספת השניה, רשאית הרשות המוסמכת, אם התקיימו התנאים המפורטים בסעיף 33(א) ו-(ב), בשינויים המחויבים, להעביר את הבקשה לפרקליט מחוז.

(ב) פרקליט מחוז רשאי לבקש מבית המשפט המחוזי לתת צו זמני בדבר מתן ערבויות מטעם האדם שלגבי רכושו יינתן הצו, או אדם אחר המחזיק ברכוש, צווי עיקול או הוראות בדבר צעדים אחרים שיבטיחו את האפשרות של מימוש החילוט, לרבות הוראות לאפטרופוס הכללי או לאדם אחר בדבר ניהול זמני של הרכוש (בסימן זה - צו זמני).

(ג) הרשות המוסמכת לא תעביר בקשה כאמור בסעיף קטן (א) אלא אם כן המדינה המבקשת נתנה התחייבויות מספיקות לתשלום פיצויים כאמור בסעיף 40(ז) ואולם רשאית הרשות המוסמכת שלא לדרוש התחייבויות כאמור, מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

40. צו זמני

[תיקון התשע"ד (מס' 2)]

(א) נתן בית המשפט צו זמני לפי בקשתה של מדינה אחרת, יקבע בצו את תקופת תוקפו, ובלבד שהתקופה לא תעלה על תשעה חודשים.

(ב) בית המשפט שנתן את הצו הזמני רשאי להאריך את תוקפו של הצו לתקופות נוספות שלא יעלו על תשעה חודשים כל אחת, אם ביקש זאת פרקליט מחוז על סמך בקשה של המדינה המבקשת.

(ג) בקשה של פרקליט מחוז לפי סעיף קטן (ב) תהיה מלווה בהודעה מאת הרשות השיפוטית הזרה שבפניה מתנהל ההליך המשפטי, שבה יצינו הסיבות המצדיקות את הארכת הצו והמועד המשוער לסיום ההליך המשפטי במדינה המבקשת.

(ד) ביקשה המדינה האחרת צו זמני בטרם הוגש כתב אישום בפני רשות שיפוטית זרה או בטרם הוגשה בקשה אחרת בפניה לקבלת צו חילוט, בנימוק שקיים יסוד סביר להניח שהרכוש שלגביו מבקשים את הצו עלול להיעלם או שעלולים לעשות בו פעולות שימנעו את מימוש החילוט, רשאי בית המשפט לתת

צו זמני שתוקפו לא יעלה על שישה חודשים; בית המשפט רשאי להאריך את תוקפו של הצו לתקופה אחת נוספת שלא תעלה על שישה חודשים, ורשאי בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להאריך את תוקפו של הצו לתקופות נוספות שלא יעלו על שלושה חודשים, כל אחת.

(ה) (1) בית המשפט רשאי לתת צו זמני כאמור בסעיף זה גם במעמד צד אחד, אם סבר שיש חשש לעשייה מיידית ברכוש, שתכשיל את חילוטו.

(2) תוקפו של צו זמני שניתן במעמד צד אחד לא יעלה על עשרה ימים, והבקשה תישמע במעמד הצדדים בהקדם האפשרי ובתוך תקופת תוקפו של הצו.

(3) בית המשפט רשאי, מנימוקים שיירשמו, להאריך את תוקפו של צו זמני שניתן במעמד צד אחד, לתקופה אחת נוספת שלא תעלה על עשרה ימים.

(4) על אף האמור בפסקאות (2) ו-(3), רשאי בית המשפט להאריך את תוקפו של צו זמני שניתן במעמד צד אחד, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, לתקופות נוספות שלא יעלו כל אחת על 30 ימים, אם המשיב הוזמן כדין באחת הדרכים המנויות בסעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בתוך 30 ימים מיום שניתן הצו במעמד צד אחד, ולא התייצב לדיון; לעניין זה, "המשיב" - מי שטוען לזכות ברכוש כאמור בסעיף 35.

(ה1) בית המשפט רשאי לדון מחדש בצו זמני שנתן, אם שוכנע כי הדבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עובדות חדשות שהתגלו אחרי מתן הצו הזמני, או בשל בקשת משיב לדון בצו שניתן במעמד צד אחד.

(ה2) הוראות סעיף 35 יחולו, בשינויים המחויבים, גם לעניין צו זמני לפי סעיף זה, ואולם בית המשפט רשאי לתת צו זמני ולדחות את הדיון בטענת הטוען לזכות ברכוש למועד הדיון במתן צו האכיפה.

(ה3) בעת מתן הצו הזמני, רשאי בית המשפט להורות כי חלקו של הרכוש שהתבקש לגביו הצו הזמני ישמש למימון הוצאות סבירות לצורך ייצוג משפטי; שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע את השיעור המרבי של הוצאות סבירות לייצוג משפטי.

(ו) על החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתן לערער לפני בית המשפט העליון שידון בערעור בשופט אחד; הערעור יוגש בתוך שלושים ימים מיום שהודעה ההחלטה למערער.

(ז) נתן בית המשפט צו זמני לפי חוק זה, ולא חולט הרכוש, רשאי בית המשפט להורות שמי שניזוק בשל צו כאמור יפוצה מאוצר המדינה.

41. חילוט הרכוש

החלטת בית המשפט על חילוט לפי חוק זה תהיה אסמכתה בידי האפוטרופוס הכללי לתפוס את הרכוש המחולט; הרכוש שחולט, או תמורתו, יועבר לאפוטרופוס הכללי ויופקד על ידיו בקרן שהוקמה לפי סעיף 36ח(א) לפקודת הסמים המסוכנים.

42. עשייה ברכוש

(תיקון התשע"א)

על אף האמור בסעיף 41, רשאי שר המשפטים בהתייעצות עם שר האוצר, לקבוע לאחר שפסק הדין שבו ניתן צו החילוט בישראל היה לחלוט שרכוש שחולט לפי סימן זה או חלק ממנו, או תמורתו, יועבר למדינה שבה ניתן צו החילוט הזר.

43. התחייבות המדינה המבקשת

(תיקון התשע"א)

על אף האמור בסעיף 42, לא יועבר הרכוש למדינה המבקשת אלא אם כן נתנה אותה מדינה התחייבות שאם יבוטל צו החילוט בישראל לגבי הרכוש שהועבר אליה, תישא המדינה המבקשת בכל ההוצאות המפורטות בסעיף 36 ואולם רשאי שר המשפטים שלא לדרוש התחייבות כאמור, מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

44. פעולת חקירה

הוראות סימן 4 יחולו על פעולת חקירה הנדרשת לשם קבלת צו אכיפה ולשם ביצועו.

פרק ד': בקשות לעזרה משפטית מטעם מדינת ישראל

45. הרשות המוסמכת להגיש בקשה לעזרה משפטית

(א) הרשות המוסמכת להגיש בקשה לעזרה משפטית מטעם מדינת ישראל הוא היועץ המשפטי לממשלה (להלן - הרשות).

(ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול את סמכותו לפי סעיף זה לעובד ציבור שהואצלה לו סמכות לפי סעיף 3(ג).

46. המצאת מסמך משפטי במדינה אחרת

(א) הרשות המשפטית רשאית לבקש המצאה של מסמך משפטי לאדם הנמצא במדינה אחרת.
(ב) הומצא לאדם במדינה אחרת מסמך משפטי הקשור לענין פלילי, אין בהמצאה כדי להטיל על האדם חובה על פי הדין בישראל אם הוא אינו נענה לאמור במסמך, אלא אם כן נכנס האדם לישראל והומצא לו המסמך מחדש.

47. גביית ראיות מטעם מדינת ישראל

הרשות רשאית להגיש למדינה אחרת בקשה לגביית ראיות, לרבות העברת חפץ לצורך הצגתו בישראל, אם בית המשפט אישר שהראיות דרושות לצורך הליך משפטי בישראל; לענין סעיף זה, ואם הבקשה היא בשל הליך תלוי ועומד, "בית משפט" - בית המשפט הדן בהליך הקשור לבקשה.

48. שימוש ייחודי בראיות

הגישה מדינת ישראל בקשה לעזרה משפטית, בקשר לענין פלילי, אין להשתמש בראיות או במידע שהתקבלו, אלא בענין הפלילי שלגביו הם התקבלו; שימוש בראיות או במידע לצורך ענין פלילי אחר טעון אישור מראש של המדינה המתבקשת.

49. התייצבות לעדות בישראל

הרשות רשאית לבקש ממדינה אחרת שתעשה סידורים כדי לאפשר את התייצבותו בישראל של אדם הנמצא באותה מדינה לצורך הליך משפטי המתנהל בישראל, לשם מתן עדות, זיהוי או עימות או כדי לקחת חלק בפעולת חקירה אחרת.

50. החזקת אסיר זר בישראל

(א) נמסר לרשות שלטונית בישראל אסיר זר בעקבות בקשה לעזרה משפטית לפי חוק זה, והמדינה שממנה הוא מועבר ביקשה שהאסיר יישאר במשמורת, יוחזק האסיר בתקופת שהותו בישראל, במשמורת, במקום שיוזר נציב בתי הסוהר לתקופה שביקשה אותה מדינה; הודיעה המדינה שממנה הועבר האסיר כי יש לשחררו לפי דינה - ישוחרר האסיר או יוחזר לאותה מדינה בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-48 שעות מהמועד שבו יש לשחררו על פי ההודעה, הכל כפי שתקבע הרשות.
(ב) פנייתה של המדינה שממנה הועבר האסיר, שהאסיר יישאר במשמורת חוקית בתקופת שהותו בישראל, תהווה אסמכתה להחזקתו במשמורת כאמור.
(ג) הוראות חוק ההסגרה, התשי"ד-1954, אינן חלות על החזרתו של אסיר שהובא לישראל לפי סימן זה למדינה שממנה הועבר.

51. הגנות ותנאים

הוזמן אדם להתייצב בהליך משפטי בישראל לפי סעיף 49 יחולו לגביו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיף 26(א)(1) ו-(3) והמדינה תישא בהוצאות האמורות בסעיף 26(א)(4).

52. בקשה לפעולת חקירה מטעם מדינת ישראל

הרשות רשאית להגיש למדינה אחרת בקשה לפעולת חקירה, ובלבד שרשות שלטונית בישראל מוסמכת לעשות בישראל פעולה מהסוג המבוקש.

53. בקשה לבצע חיפוש ותפיסה במדינה אחרת

היה לרשות יסוד סביר להניח שראיה או חפץ הדרושים לצורך פעולת חקירה בישראל נמצאים במדינה אחרת, רשאית היא לבקש מאותה מדינה לעשות כל מה שנדרש כדי לגלות את הראיה או החפץ, לתפסם ולהעבירם לישראל, ובלבד שרשות שלטונית בישראל מוסמכת לעשות בישראל פעולה מהסוג המבוקש.

54. בקשת מידע מטעם מדינת ישראל

(א) הרשות רשאית להגיש למדינה אחרת בקשה לקבלת מידע בקשר לענין פלילי בישראל.
(ב) הגישה הרשות בקשה למדינה אחרת לקבלת מידע בקשר לענין פלילי בישראל, רשאית היא להסכים לתנאים לשימוש במידע שקבעה המדינה המתבקשת והסכמתה תחייב כל רשות שלטונית בישראל שתקבל את המידע.

55. בקשות לאכיפת צו חילוט רכוש ולסעדים להבטחת רכוש מטעם מדינת ישראל

הרשות רשאית לפנות למדינה אחרת בבקשה לאכוף צו חילוט רכוש שניתן בישראל לגבי רכוש הנמצא באותה מדינה; כן רשאית הרשות לבקש שיינתנו באותה מדינה סעדים להבטחת רכוש שלגביו מתנהל גם בישראל הליך משפטי או פעולת חקירה בקשר לאחת העבירות המנויות בתוספת השניה; לענין זה, "צו חילוט רכוש" - צו חילוט רכוש שניתן בין בהליך פלילי ובין בהליך אזרחי בקשר לאחת העבירות המנויות בתוספת השניה.

פרק ה': שונות

56. תעודה של הרשות המוסמכת

תעודה של הרשות המוסמכת שבה נאמר שמדינה הודיעה כי רשות פלונית היא רשות מוסמכת או רשות שיפוטית לענין עזרה משפטית, תהא ראייה למתן ההודעה.

57. שינוי התוספות

שר המשפטים רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות את התוספות שבחוק זה; שינוי התוספת הראשונה טעון הסכמת שר החוץ.

58. הסמכת שופט בקצבה

(תיקונים: התשס"ו, התשע"ד)

(בוטל).

59. ביצוע ותקנות

(תיקון התשע"ד)

(א) שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, לרבות תקנות הקובעות אגרות.
(ב) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר, רשאי לקבוע בתקנות את שכרו של אדם שבית המשפט הורה לו לגבות ראיות לפי סעיף 16, ובלבד שהמינוי לא היה לפי בקשת אחד הצדדים להליך.
(ג) השר הממונה על עובד ציבור שהואצלה לו סמכות כרשות מוסמכת לפי סעיף 3(ג), רשאי להתקין תקנות לענין סדרי עבודתה של אותה רשות; תקנות לפי סעיף קטן זה טעונות הסכמת שר המשפטים.
(ד) תקנות לפי חוק זה יהיו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

60. ביטול

חוק עזרה משפטית למדינות חוץ [נוסח משולב], התשל"ז-1977 - בטל.

61. הוראות מעבר

(א) הוראות חוק זה יחולו על בקשה לעזרה משפטית שהוגשה אחרי תחילת תוקפו, אף אם המעשה שבשלו מתנהל ההליך המשפטי שבקשר אליו מתבקשת העזרה, נעשה לפני מועד זה; כן יחולו הוראות חוק זה על בקשות שהוגשו לפי הדין הקודם

וטרם הוחל בביצועו.

(ב) על אף האמור בסעיף 60, הוראות הדין הקודם יחולו על בקשה לעזרה משפטית שהוגשה והתחילו בביצועה לפני תחילתו של חוק זה.

62. תחילה

התוספת הראשונה

תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו.

התוספת הראשונה

(סעיף 2(ג))

א. האינטרפול - international criminal police organization - interpol

ב. אירופול - european criminal police organization - europol

ג. הקהילה האירופית - the european community

ד. הארגון האירופי לסחר חופשי - אפטא - epta - european free trade association

ה. בית הדין הבין-לאומי לשפיטת אנשים האחראים להפרות חמורות של המשפט הבין-לאומי ההומניטרי שנעברו

בשטחה של יוגוסלביה לשעבר מאז 1991 - the international tribunal for the prosecution of persons responsible for serious violations of international humanitarian law committed in the territory of the former yugoslavia since 1991

ו. בית הדין הבין-לאומי לרואנדה - the international tribunal for rwanda

ז. האזור המינהלי המיוחד הונג קונג - hong kong special administrative region

תוספת שניה

תוספת שניה

(סעיפים 33(א) ו-55)

א. עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, שעונשן מאסר עשרים שנים או יותר.

ב. עבירות לפי סעיפים 3 ו-4 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, שנעברו ברכוש שהוא רכוש אסור כמשמעותו בסעיף 3 לחוק האמור וכן עבירה המנויה בתוספת לחוק האמור.

ג. עבירות לפי סעיפים 2, 3 ו-4 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003.

1. עבירות לפי סעיפים 8 ו-9 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005.

2. העבירות האלה לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), כשיש בהן זיקה למעשה טרור כהגדרתו

בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (בתוספת זו - חוק המאבק בטרור) וכשמבצע העבירה מודע לאותה זיקה:

1. עבירות לפי פרק ז', למעט סעיפים 102(ב), 108(ב), 117(ב), 117(ג);

2. עבירות לפי פרק ח' - סימן א', סימן א', סימן ב', סימן ג' למעט סעיף 160, סימן ה', סימן ו', סימן ז' למעט

סעיפים 174א, 174ב, סימן ט' למעט סעיפים 193, 193א, 194א, סימן י"א למעט סעיפים 215(ג), 216(א)(1)(2) (3)(4), 216(ב), 217, 218 רישה, 220 ו-223 וסימן י"ב;

3. עבירות לפי פרק ט' - סימן א' למעט סעיפים 251, 254, 264, 265, 266, סימן ג', סימן ד' למעט סעיפים 277-282, 284-288 ו-289, וסימן ה';

4. עבירות לפי פרק י' - סימן א' למעט סעיפים 303, 304, 311 סימן ד' למעט סעיפים 337-340, 341, 343 ו-344, סימן ז' למעט סעיפים 375א, 377א וסימן ח';

5. עבירות לפי פרק י"א - סימן א', סימן ב' - למעט סעיפים 394 עד 400, סימן ג', סימן ד', סימן ה' למעט סעיף

413, סימן ה'1 סימן ו' למעט סעיפים 416, 417, 424א, 425, 431 ו-432, סימן ז' למעט סעיפים 439, 445 ו-446,

סימן ט' למעט סעיפים 449 ו-455;

6. עבירות לפי פרק י"ב - סימנים א' ו-ב';

7. עבירות לפי פרק י"ד.

ד. תקנות 84 ו-85 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945;

ה. סעיפים 2, 3, 4 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948;

ו. סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, כשיש בעבירה זיקה למעשה טרור וכשמבצע העבירה מודע לאותה

זיקה;

ז. סעיפים 17, 18, 18א, 19, ו-20 לחוק הטיס (עבירות ושיפוט), התשל"א-1971;

ח. סעיף 14 לחוק הטיס (ביטחון בתעופה האזרחית), התשל"ז-1977;

ט. סעיף 15 לחוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993, כשיש בעבירה זיקה למעשה טרור וכשמבצע העבירה מודע

לאותה זיקה;

י. עבירות לפי סעיפים 375א ו-377א לחוק העונשין;

יא. עבירות לפי סעיפים 284 ו-425 לחוק העונשין;

יב. עבירות טרור, כהגדרתן בחוק המאבק בטרור.

בנימין

נתניהו

צחי הנגבי

ראש

הממשלה

שר

המשפטים

עזר ויצמן

דן תיכון

נשיא

המדינה

יושב ראש

הכנסת

[1] ס"ח 1686, התשנ"ח (7.8.1998), עמ' 356.
תיקונים: ס"ח 1753, התש"ס (17.8.2000), עמ' 304;
ק"ת 6053, התש"ס (3.9.2000), עמ' 858;
ק"ת 6226, התשס"ג (12.2.2003), עמ' 494;
ס"ח 1894, התשס"ג (17.6.2003), עמ' 508 [התשס"ג (מס' 2)];
ס"ח 1973, התשס"ה (10.1.2005), עמ' 89 (תחילת התיקון ביום 1.8.2005);
ס"ח 2005, התשס"ה (19.6.2005), עמ' 501 [התשס"ה (מס' 2)];
ס"ח 2054, התשס"ו (12.3.2006), עמ' 285;
ס"ח 2067, התשס"ז (29.10.2006), עמ' 6 (הצ"ח - ממשלה 231, התשס"ז, עמ' 236, והצ"ח - כנסת 99,
התשס"ז, עמ' 18);
ס"ח 2188, התשס"ט (16.11.2008), עמ' 66. הצ"ח - ממשלה 260, התשס"ז, עמ' 16 ועמ' 90;
ק"ת 6841, התש"ע (24.12.2009), עמ' 319;
ס"ח 2257, התשע"א (24.10.2010), עמ' 8. הצ"ח - ממשלה 525, התש"ע, עמ' 1244;
ס"ח 2355, התשע"ב (14.5.2012), עמ' 375. הצ"ח - ממשלה 319, התשס"ז, עמ' 748;
ס"ח 2436, התשע"ד (5.3.2014), עמ' 327. הצ"ח - ממשלה 649, התשע"ב, עמ' 282 (תיקון עקיף במסגרת
תיקון מס' 75 לחוק בתי המשפט).
ס"ח 2456, התשע"ד (18.6.2014), עמ' 576 [התשע"ד (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 781, התשע"ג, עמ' 988;
ס"ח 2556, התשע"ו (23.6.2016), עמ' 927. הצ"ח - ממשלה 949, התשע"ה, עמ' 1067; הצ"ח - ממשלה
967, התשע"ו, עמ' 126; הצ"ח - ממשלה 782, התשע"ג, עמ' 992.

[2] במקור נכתב: "מוסמך".

//